

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ὕπὸ γυναικῶν κατὰ τὰ τελευταῖα τριακόσια ἔτη. Διὰ τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἰκονίζεται ὁ οἰκιακὸς καὶ ὑπαίθριος βίος τῶν γυναικῶν.

Ἐτέρα γυναικεῖα ἐκθεαὶς ἤνοιξεν ἐν Λονδίῳ νεωτερισμῶν τῶν κυριῶν, εἰς ἣν θὰ μετὰσχῳσι Γάλλοι, Ἀστριακοὶ καὶ Γερμανοὶ ἐκθέται. Ἡ ἐκθεσις θὰ ἔχῃ καὶ τὴν πρωτοτυπίαν ὅτι διακόσῳσι νεάνιδες θὰ παρελαύνουν καθ' ὁρίσμενας ὥρας μέσῳ τοῦ πλήθους τῶν θεατῶν, φέρονσαι νεωτεριστικὰς ἐνδυμασίας, θὰ δοθῇ δὲ καὶ χορευτικὴ ἐσπερίς καθ' ἣν αἱ εἰρημέναι δεσποινίδες θὰ χορεύσωσιν φέρονσαι τὰς βαρυτιμωτέρας ἀμφιέσεις τοῦ χοροῦ τῶν μεγαλειτέρων ἐκθετῶν. Εἶτα θὰ ἐπακολουθήσουν ἑορταὶ θεατρικαί, ἱπποδρομιῶν, ἀγῶνες αὐτοκινήτων, ἵνα ἐπιδειχθῶσι αἱ καταλληλότεραι δι' ἁθλήσιν ἀμφιέσεις.

★

Ὁ κ. Νιρβάνας νέον ἔγραψε δράμα, τὴν «Πενταγλώτισσαν». Ὁ συγγραφεὺς ἐνεπνεύσθη τὸ ἔργον ἐκ τοῦ γνησίου δημοτικοῦ ἔξαματος «Στὰ Σάλωνα σφάζουν ἀργιὰ» κ.λ.π. ἄλλ' ἀφίσταται τῶν λεπτομερειῶν. Ἡ ἐποχὴ καὶ ὁ τόπος εἶνε ἀπροσδιόριστα.

★

Εἰς τὸ Β. θέατρον ἀνεβιβάθη ὁ «Πτωχοπρόδρομος», ἔμμετρος δραματικὴ κωμωδία τοῦ κ. Πολέμη, ἀναγομένη εἰς τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν. Ὁ ποιητὴς παρουσιάζει νέον Πτωχοπρόδρομον, εὐφῶν καὶ λεπτόν, ἀνόμιον πρὸς τὸν κοινῶς παραδεδεγμένον αὐλοκόλακα καὶ κοιλιδούλον Πτωχοπρόδρομον.

★

Τὴν 13 Μαρτίου ἀφικνεῖται εἰς Ἀθῆνας ὁ Μουνέ-Σουλῶ, ὁ ἑνδοξὸς τραγῳδὸς τῆς «Γαλλικῆς κωμωδίας». Θὰ δώσῃ 5 παραστάσεις, ἐν αἷς καὶ τὸν «Οἰδίποδα Τύραννον» ἐν τῷ Σταδίῳ.

★

Διὰ τὴν πρότομὴν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ πεσόντος καπετὰν Φούφα, οἱ ἐν Σικάγῳ Ἕλληνες ἀπέστειλαν 650. δολλάρια.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Καὶ ἐφέτος ἡ «Ἀθηναϊκὴ μανδολινάτα» ἔδωκε μετ' ἐπιτυχίας τὴν ἑτησίαν συναυλίαν τῆς ἐν τῷ Β. θεάτρῳ. Οἱ πολυπληθεῖς θεαταί, προεξαρχούσης τῆς Β. οἰκογενείας, ἤκουσαν μετ' πολλὴν προσοχὴν τὴν ὀρχήστραν, ἥτις ὑπὸ τὴν δεξιὰν διεύθυνσιν τοῦ κ. Λάβδα, διηρμήνευσεν μετὰ λεπτότητος τὸ ἄσμα τοῦ Σολβέζ, ἓνα Νορβηγικὸν χορὸν τοῦ Grieg καὶ ἓνα τετράχορον θαυμάσιον τοῦ Zücher. Τῆς συναυλίας μετέσχον αἱ κ.κ. Μομφερράτου καὶ Φωκά, ἥτις ἔψαλλε μετ' πολλὴν τέχνην τὸ Grand air τῶν Οὐγενότων, ἔθελξεν δὲ ἡ ἐμφάνισις δύο μικρῶν δεσποινίδων τῆς Μαρίας Βαλσαμάκη, ἥτις ἀπήγγειλε γαλλιστὶ ᾠδὴν πρὸς τὴν παρισταμένην Πριγκίπισσαν Μαρίαν καὶ τῆς Ἀθηνᾶς Ζίφου, ἥτις ἐπὶ τετραχόδου ἐτέλεσε τὴν «Havanaïse» τοῦ Sarasate.

Μία ἑλλειψὶς παρετήρηθη ἐν τούτοις, ἥτις μετὰ δυσφορίας ἐσολοιάσθη. Εἰς τὸ πρόγραμμα τίποτε δὲν ἀνεγράφετο Ἑλληνικόν. Καὶ ὅμως καὶ ἡ Μανδολινάτα ἄλλοτε ἔπαιξε σύνθεσιν ἐμπνευσθεῖσαν ἐκ δημοτικοῦ ἔξαματος καὶ ἡ κ. Φωκά τραγοῦσε ὡραιότατα Ἑλλ. ἄσματα καὶ ἡ δ. Βαλσαμάκη δὲν θὰ ἔχανε ἀπὸ τὴν πρώτον τέχνην τῆς ἀν' ἀπήγγελλε καὶ κατὰ Ἑλληνικόν.

ΜΑΡΙΑ Α. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ

Τὸ Ὁδεῖον Λόττνερ ἐν συνεσῳσει μετὰ τοῦ «Παρνασσοῦ» ἤρξατο ἐβδομαδιαίων συναυλιῶν ἐπὶ εἰσόδῳ μιᾶς μόνον δραχμῆς.

★

Ἐν τῷ Ὁδεῖῳ Ἀθηνῶν ἐξετελέσθησαν οἱ ἑνδεκα χοροὶ τοῦ Βετόβεν οἵτινες ἐτγᾶτως ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἐξεδύθησαν καὶ οἵτινες εἰς πλείστα ἄλλα μέρη τῆς Εὐρώπης εἶνε ἀκόμη ἀγνωστοί.

ΑΘΗΝΑ ΖΙΦΟΥ